

РЕШЕНИЕ

№ 569

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА ИВ. ЦВЕТКОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА Д. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА ИВ. ЦВЕТКОВА Гражданско дело
№ 20211110157299 по описа за 2021 година

„ЧЕЗ Електро България“ АД е предявило срещу [REDACTED] и [REDACTED] искиове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че ответницата дължи на ищеца сумата от 924.80 лева, представляваща главница на доставена и потребена електрическа енергия за периода от 21.10.2020 до 19.02.2021 и мораторна лихва в размер на 15.32 лева за периода от 11.12.2020 до 30.03.2021, ведно със законната лихва от ползване на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателно изплащане на вземанията.

Ищецът твърди, че е в облигационни правоотношения с ответницата. Твърди, че е изпълнил задължението си по договора и е предоставил достъп на същата до електроразпределителната мрежа за периода от 21.10.2020 до 19.02.2021, като за вземанията си за ползваната от ответницата електрическа енергия е издал фактури №293069936/26.11.2020, №294746954/29.12.2020, №296139402/26.01.2021, №297975135/25.02.2021. Твърди, че задълженията по различните фактури са станали изискуеми, тъй като съгласно чл.19, ал.8 от Общите условия на договорите за продажба на ел. енергия, абонатът разполага с десетдневен срок за плащане на задълженията за консумирана ел. енергия. Поддържа, че неполучаването на съобщението не освобождава потребителя от задължението да заплати в срок дължимата сума.

В срока по чл.131 от ГПК ответницата [REDACTED]

оспорва предявените искове. Твърди, че не е в облигационни правоотношения с ответника, както и че не е приела Общите условия. Поддържа, че представените от ищеца фактури от 2012г. касаят доставената електроенергия до имот, находящ се в гр. София, [REDACTED]. Сочи, че не са конкретизирани единичните цени за доставените количества ел. енергия и методиката за формиране им. Намира за недоказано обстоятелството до кой имот е доставена ел. енергия от ищеца. Оспорва, че посочените във фактурите суми са начислени за действително доставена и потребена ел. енергия. Поддържа, че през процесния период не е била титуляр на право на собственост или на право на ползване върху процесния имот, тъй като по силата на договор за покупко-продажба е продала същия.

Съдът като прецени по реда на чл.12 от ГПК събраните по делото и относими към разрешаване на спора доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

По силата на договор за продажба от 12.08.2008, обективиран в нотариален акт № [REDACTED]

продали на [REDACTED] самостоятелен обект с идентификатор [REDACTED], находящ се на 3-ти етаж в триетажна жилищна сградас идентификатор [REDACTED] а именно: апартамент, със застроена площ от 120 кв.м., с административен адрес: [REDACTED]

По делото е представена и справка от Агенцията по вписванията по партидата на [REDACTED] за периода от 1.01.1992 до 27.04.2022.

По делото е представена схема на самостоятелен обект в сграда № [REDACTED] от [REDACTED] с идентификатор [REDACTED] в която като собственик на имота-гр. [REDACTED] е посочен [REDACTED]

Съгласно заключението на СТЕ измерената и отчетена консумирана електрическа енергия със СТИ фабр. №50652170 за периода от 21.10.2020 до 19.02.2021 е 2139 KWh /нощна/ и 2808KWh /дневна/ Според заключението отразените KWh във фактурите съвпадат с показанияте като редовен отчет в електронния масив на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД и „ЧЕЗ Електро България“ АД.

Съгласно заключението на ССЕ стойността на главницата за електрическа енергия възлиза в размер на 924.80 лева, а лихвата за забава е в размер на 15.32 лева.

При тази установеност на фактите съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл.4, ал.2 от Общите условия Потребител на електрическа енергия за битови нужди е физическо лице-собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия.

В този смисъл качеството потребител на електрическа енергия се обуславя от притежанието на право на собственост, съответно ограничено вещно право на ползване върху недвижим имот.

По силата на договор за продажба от 12.08.2008, обективиран в нотариален акт [REDACTED]

продали на [REDACTED] самостоятелен обект с идентификатор [REDACTED], находящ се на 3-ти етаж в триетажна жилищна сграда с идентификатор [REDACTED], а именно: апартамент, със застроена площ от 120 кв.м., с административен адрес: [REDACTED]

С оглед на което съдът приема, че до 12.08.2008г. ответницата [REDACTED] е притежавала право на собственост върху недвижимия имот, с административен адрес: [REDACTED]. Считано от 12.08.2008, когато ответницата се е разпоредила с имота, тя не се легитимира като собственик и не е потребител на електрическа енергия.

С оглед на изложеното съдът приема, че ответницата не е в облигационни отношения с ищеца.

Освен това ищецът претендира ел.енергия за обект-гр. [REDACTED]. Ищецът не е ангажирал доказателства ответницата да е собственик на имот-гр. [REDACTED]

С оглед липсата на доказателства, че ответницата е собственик на процесния имот за процесния период, съответно ползвател с ограничено вещно право на ползване, ответницата не се явява потребител на електрическа енергия и не е в облигационни правоотношения с ищеца.

По отношение на възражението на ищеца, че ответницата не е изпълнила задължението си по чл.13, т.5 от Общите условия, съдът намира, че същото е неоснователно. Неизпълнението на задължението по чл.13, т.5 от Общите условия за уведомяване на продавача за настъпили промени, свързани със собствеността, не създава задължение за заплащане на електроенергия, която реално не е потребена от ответницата. Липсва уговорка в Общите условия, която да обвързва неизпълнението на това задължение със задължение за плащане на стойността на електрическата енергия за посочения период.

Предвид изложеното съдът намира, че предявените искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД следва да бъдат отхвърлени.

По разноските

Крайният изход на делото обуславя присъждане на разноски в полза на ответницата на основание чл.78, ал.3 от ГПК. Ответницата е реализирала разноски в размер на 500 лева за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ЧЕЗ Електро България“ АД / с ново наименование „Електрохолд Продажби“ АД/, ЕИК175133827, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Младост“, бул. „Цариградско шосе“ №159, бл. БенчМарк Бизнес Център, със съдебен адрес: [REDACTED] срещу [REDACTED]

вх.А, ап.16, със съдебен адрес: гр.София, бул. „Патриарх Евтимий“ №36Б, ет.партер, ап.1, чрез адв. Иванчов, искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че [REDACTED] дължи на „ЧЕЗ Електро България“ АД / с ново наименование „Електрохолд Продажби“ АД/ сумата от 924.80 лева, представляваща главница на доставена и потребена електрическа енергия за периода от 21.10.2020 до 19.02.2021 и мораторна лихва в размер на 15.32 лева за периода от 11.12.2020 до 30.03.2021.

ОСЪЖДА „ЧЕЗ Електро България“ АД /с ново наименование „Електрохолд Продажби“ АД/, ЕИК175133827, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Младост“, бул. „Цариградско шосе“ №159, бл. БенчМарк Бизнес Център, [REDACTED], да заплати на [REDACTED] със съдебен адрес: гр.София, бул. „Патриарх Евтимий“ №36Б, ет.партер, ап.1, на основание чл.78, ал.3 от ГПК сумата от 500 лева – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски районен съд: [REDACTED]

Издадено публично в съдебен зал

